

El Cisquet, el maqui d'Olot ja no calla

Presenten un documental de Marc Planagumà que recull la biografia i l'activitat guerrillera antifranquista de Francesc Serrat Clou tres anys de recerca i d'actes de reconeixement

En Miquel Serrat, mostrant una de les poques fotografies que es conserven d'en Cisquet, al Núria, on es va començar a gestar el documental J.C.

“Els sacrificis sempre tenen els seus fruits. No he canviat. La meua situació és crítica però conservo tota la serenitat i fermesa”, ho escrivia el maqui d'Olot Francesc Serrat, en Cisquet, en una carta adreçada molt probablement a la Pasionaria, Dolores Ibárruri –una de les fundadores del Partit Comunista d'Espanya–, amb qui compartia pis al Raval de Barcelona junt amb altres guerrillers antifranquistes. Ho escrivia a la seva cel·la de la presó Model, el febrer del 1946, poc abans de ser afusellat al camp de la Bóta, després d'un judici sumaríssim. La fermesa el va fer caminar cap als qui formaven l'escamot d'execució mirant-los als ulls. I el temps li està donant la raó, atenent el fet que el testimoni de la seva lluita ha estat recollit per les Joventuts comunistes, les Socialistes unificades i els Joves d'Esquerra Verda i per les generacions actuals que lluiten contra tota forma de feixisme, i per un munt de persones i entitats que han contribuït a rescatar la memòria d'aquest maqui, fill de l'últim alcalde republicà d'Olot, que va arribar a ser tinent de la guerrilla antifeixista.

Tot va començar amb una trucada del seu germà petit, Miquel, des de Dià, al departament de la Droma, on vivia, al president de l'Associació Catalana d'Expresos Polítics del Franquisme, Carles Vallejo. “Hola, soc en Miquel Serrat, el germà d'en Cisquet”, li va

etzibar i el va deixar petrificat. La va motivar la trucada d'una cosina d'Olot per comunicar-li que li feia arribar un opuscle sobre en Cisquet escrit per Josep Font i editat per l'associació abans citada i que va veure per casualitat a la llibreria Drac.

Junt amb l'Amical d'Antics Guerrillers de Catalunya, els fruits que augurava en Cisquet han proliferat, des de l'homenatge a l'ajuntament d'Olot i la descoberta d'una placa de record a la casa natal i un llibre amb la recerca duta a terme, fins a l'escenificació de l'itinerari cap a l'exili seguit per la seva família fins a Sant Llorenç de Cerdans, l'homenatge a un altre maqui mort a Sant Iscle de Colltort i la llavor d'un centre d'estudis de la lluita antifranquista a la Garrotxa.

Des de la trucada del germà del maqui d'Olot, d'ara fa uns tres anys, s'ha anat fent molta feina i tota la ingent recerca s'ha recollit al documental Cisquet i el seu germà, dirigit i realitzat per Marc Planagumà i presentat dissabte passat als Cines Olot. Amb l'aportació de molts experts, testimonis i representants polítics i de les associacions promotores i moltes d'altres, s'hi recrea la vida del maqui d'Olot, s'hi recrea la seva personalitat, posant-li veu novel·lada, i documentant gràficament la seva activitat guerrillera amb il·lustracions d'Elena Pomares i amb escenificacions amb personatges caracteritzats d'època i amb reflexions de tot tipus, fins i tot sobre les repercussions psíquiques de l'exili.

El documental ha vist la llum cent anys després del seu naixement i setanta-cinc del seu afusellament. Hi queda palès que l'esforç d'en Cisquet no va ser en va, ni el de milers de guerrillers que van lluitar contra el feixisme. Llàstima que en Miquel morís el juny passat i que no hagi pogut veure l'obra que recull els 24 anys de vida del germà que va admirar fins al punt de posar Francesc al seu fill en homenatge al seu Cisquet.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 08-11-2021, Pàgina 19

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2054048-el-cisquet-el-maqui-d-olot-ja-no-calla.html>